

ŽIVETI V DUHU STALNEGA SPREOBRAČANJA

Vodilo/Konstitucije

Vodilo in Konstitucije OFS izrecno izpostavljajo povezavo med Kristusovim sledenjem ter drugo temeljno vrednostjo svetne frančiškove tradicije in duhovnosti: stalno preobračanje:

Kot »spokorni bratje in sestre«¹ naj v moči svojega poklica in spodbujeni od notranje razgibanosti evangelija priličijo svoj način mišljenja in ravnanja Kristusovemu s pomočjo dokončnega in popolnega spremenjenja, ki ga evangelij imenuje »spreobrnjenje« in je zaradi človeške slabosti potrebno vsak dan². (Vodilo, čl. 7)
Bratje in sestre OFS, ki so jih nekdanje imenovali »spokorni bratje in sestre«, naj se trudijo, da bi živeli v duhu stalnega spreobračanja. Sredstva za razvijanje te posebnosti poklica sestre in brata OFS, osebno in v bratstvu, so: poslušanje in bogoslužje Božje besede, prenova življenja, duhovne vaje, pomoč duhovnega svetovalca in spokorna bogoslužja. Večkrat naj pristopajo k zakramentu sprave in naj poskrbijo, da ga bodo obhajali skupno v bratstvu, ali pa z vsem Božjim ljudstvom³.

V tem duhu spreobrnjenja je treba živeti ljubezen do prenove Cerkve, ki naj jo spremlja osebna in skupna prenova. Sad spreobrnjenja, ki je odgovor na Božjo ljubezen, so dela ljubezni do bratov in sester.⁴ (Generalne konstitucije, čl. 13,1-2)

Sveto pismo

Ezk 18,32

Saj nimam veselja nad smrtjo tistega, ki mora umreti, govori
Gospod Bog. Spreobrnite se torej in boste živeli!

Mt 3,1-2

Tiste dni se je pojavil Janez Krstnik in v Judejski puščavi oznanjal z besedami:
»Spreobrnite se, kajti približalo se je nebeško kraljestvo!«

Raz 3,2-3

»To govori on, ki ima sedem Božjih duhov in sedem zvezd. Vem za tvoja dela: imaš ime, da si živ, a si mrtev. Zbudi se in okrepi, kar je še ostalo in je na tem, da umre, saj nisem našel, da bi bila tvoja dela dopolnjena pred mojim Bogom. **Spomni se torej, kako si prejel in slišal, drži se tega in se spreobrne.**«

Razlaga

Bog nam v Svetem pismu naroča naj se spreobrnemo! To naročilo – zapoved najdemo v vseh knjigah Stare in Nove zaveze od Prve Mojzesove knjige do Razodetja. Spreobračanje pomeni naj se ponovno obrnemo k Njemu. Evangelij pa nas usmerja k Jezusu, ki je pot po kateri moramo hoditi, da bi prispeli v Nebeško kraljestvo.

¹ Vodilo III. reda – Memoriale propositi.

² C 8; E 4; Apostolska konstitucija »Spokorite se« Uvod.

³ Ordo Poenitentiae, uvod 22 sl.

⁴ 8 2 FPKr 25 sl.

Sveti Frančišek nam je pokazal kako je treba hoditi po tej poti. Zato se je Frančišek oklenil Jezusovega naročila: »Ničesar ne jemljite na pot, ne palice, ne torbe...« in je te njegove besede vzel dobesedno.

Toda ta pot ni ne lahka in niti ravna. Na njej je polno razpotij in nevarnosti da zaidemo, tudi kadar smo skoraj prepričani, da gremo v pravo smer. Mnogo poti je zelo vabljivih, obljublajo nam bližnjice in lahkoten korak.

Tudi nas velikokrat pritegne, da zavijemo na stranpoti. Včasih se bolj, drugič pa malo manj odmaknemo od prave poti. Takrat se moramo ustaviti, pogledati v daljavo, se zazreti v naš cilj in se **spre-obrniti!**

V resnici smo kot krmar na ladji; niti za kratek čas ne smemo izpustiti krmila iz rok in kompasa izpred oči.

Duh spreobračanja najbrž za večino ne pomeni, da se moramo popolnoma spremeniti, nikakor pa ne smemo misliti, da zato ker smo kristjani in Frančiškovi, nismo potrebni neprestanega spreobrnjenja. Imamo to milost, da nas je Bog poklical v red, a zaradi tega še nismo obvarovani pred vsemi mogočimi svetnimi zablodami in skušnjavami.

Vendar smo na poti spreobračanja dobro opremljeni. Imamo Evangelij, Vodilo in Konstitucije... Imamo mnoge brate in sestre - svetnike in blažene, ki so nam zgled in imamo sestre in brate, ki se z nami trudijo, da bi živeli po Evangeliju. In imamo tudi **zakrament svete spovedi**, ki nas po izpraševanju vesti, kesanju in Božjem odpuščanju naših grehov spreobrača in vrne na pravo pot! Vodilo in Konstitucije naročajo naj sestre in bratje pogosto prejemajo ta zakrament, ki je največje zagotovilo, da smo se ponovno obrnili na pot, ki vodi za Kristusom v Nebeško kraljestvo.

Evangelist Janez je jasno zapisal: Svet in njegovo poželenje mineta; kdor pa izpolnjuje Božjo voljo, ostane vekomaj. (1 Jn 2,17).

Živeti v duhu stalnega spreobračanja pomeni, da se moramo vsak dan znova vprašati: **Ali izpolnjujem Božjo voljo?** Zato se vsak dan znova **priporočimo Svetemu Duhu**, da bomo spoznali pravi odgovor na to vprašanje in se vedno znova spreobračali.

Vprašanja za pogovor v skupini ali za osebni premislek doma

- Kako spoznavam Božjo voljo?
- Kdaj smo v svojem življenju najbolj začutili, da smo potrebni spreobrnjenja?
- Kako pogosto prejemamo zakrament sprave?
- Ali v naših bratstvih opravljamo spokorna bogoslužja?
- Ali dobrohotno sprejemamo opozorila sester in bratov, da se moramo spreobrniti?

Molitev

O Bog, kličeš me iz teme v svojo čudovito svetlobo,
od laži k resnici, iz smrti v življenje.

Podari mi svojega Svetega Duha,
ki naj odpre moja ušesa in opogumi moje srce,
da bom spoznal, kako je z menoj,
in se trdno držal tvoje poti ter zares živel kot kristjan.

Domišljam si, da bi mogel biti dober sam od sebe,
da bi mogel sam nabrati dovolj zasluženj za nebesa,
kot farizej, ki je v templju našteval svoje zasluge.

Morda pa dopuščaš, da vedno znova padem v stare grehe
prav zato, da bi me rešil mojega napuha?

Gospod, mimogrede se ozri name.

Za hip se ustavi v moji duši in hitro v njej napravi red,
ne da bi mi dal to čutiti ali zaznati.

Če želiš, da verujem vate, mi prinesi, prosim, trdno vero.

Če želiš, da te ljubim, mi podari, prosim, gorečo ljubezen.

Sam ne premorem niti vere niti ljubezni
in prav nič si ne morem pomagati.

(Molitvenik OFS)